

DER REGENBOGENFISCH PEȘTELE-CURCUBEU

Deutsch – Rumänisch | ISBN: 978-3-19-989620-3

Pagină 4

Weit draußen im Meer lebte ein Fisch. Doch kein gewöhnlicher Fisch, nein. Er war der allerschönste Fisch im ganzen Ozean. Sein Schuppenkleid schillerte in allen Regenbogenfarben.

Departa, în largul mării, locuia un pește. Dar nu era un pește obișnuit, nu. Era cel mai frumos pește din întreg oceanul. Haina lui de solzi strălucea în toate culorile curcubeului.

Pagină 6

Die anderen Fische bewunderten sein bunt schillerndes Schuppenkleid. Sie nannten ihn Regenbogenfisch. »Komm, Regenbogenfisch! Komm spiel mit uns!« Aber der Regenbogenfisch glitt immer stumm und stolz an ihnen vorbei und ließ seine Schuppen glitzern.

Ceilați pești îi admirau haina strălucitoare de solzi. Îl numiră Peștele-curcubeu.

„Vino, Peștișorule-curcubeu! Vino să te joci cu noi!” Dar Peștele-curcubeu aluneca mereu tăcut și mândru pe lângă ei și își făcea solzii să strălucească și mai tare.

Pagină 8

Ein kleiner, blauer Fisch schwamm hinter ihm her. »Regenbogenfisch, Regenbogenfisch, warte auf mich! Gib mir doch eine deiner Glitzerschuppen. Sie sind wunderschön, und du hast so viele!«

Un pește mic, albastru înota în spatele lui. „Peștișorule-curcubeu, Peștișorule-curcubeu, așteaptă-mă și pe mine! Dă-mi și mie unul dintre solzii tăi sclipitori. Sunt așa de frumoși și tu ai așa de mulți!”

Pagină 10

»Dir soll ich eine meiner Schuppen schenken? Wo denkst du hin!«, rief der Regenbogenfisch. »Mach, dass du fortkommst!« Erschrocken schwamm der kleine, blaue Fisch davon.

Aufgeregt erzählte er seinen Freunden vom Erlebnis mit dem Regenbogenfisch. Von da an wollte keiner mehr etwas mit ihm zu tun haben. Sie kehrten sich ab, wenn er vorbeischwamm.

„Ție trebuie să îți dăruiesc eu unul dintre solzii mei? Ce părere ai tu?”, strigă Peștele-curcubeu. „la du-te de aici!” Speriat, micul pește albastru fugi de acolo. Agitat, le povesti prietenilor săi întâmplarea cu Peștele-curcubeu. De atunci, nimeni nu a mai vrut să aibă de-a face cu el. Ei întorceau spatele când înota el pe acolo.

Pagină 12

Was nutzten dem Regenbogenfisch nun seine herrlich glitzernden Schuppen, wenn sie von niemandem mehr bewundert wurden? Jetzt war er der einsamste Fisch im ganzen Ozean!

Eines Tages klagte er dem Seestern sein Leid. »Ich bin doch schön. Warum mag mich denn niemand?«

»In einer Höhle hinter dem Korallenriff wohnt der weise Tintenfisch Oktopus. Vielleicht kann er dir helfen«, riet ihm der Seestern.

La ce îi mai foloseau Peștelui-curcubeu minunații săi solzi strălucitori, dacă nu mai era admirat de nimeni? Acum era cel mai singur pește din ocean!

Într-o zi îi povesti steluței-de-mare despre suferința sa. „Eu sunt totuși frumos. De ce nu mă place nimeni?”

„Într-o groapă, în spatele recifului de corali, locuiește sepia înțeleaptă, Oktopus. Probabil ea poate să te ajute”, îl sfătui steluța-de-mare.

Pagină 13

Der Regenbogenfisch fand die Höhle. Finster war es hier. Er konnte kaum etwas sehen. Doch plötzlich leuchteten ihm zwei Augen entgegen.

Peștele-curcubeu găsi groapa. Întunecat mai era aici. Abia putea să vadă ceva. Dar, deodată, doi ochi sticliră spre el.

Pagină 15

»Ich habe dich erwartet«, sagte Oktopus mit tiefer Stimme.
»Die Wellen haben mir deine Geschichte erzählt. Höre meinen Rat: Schenke jedem Fisch eine deiner Glitzerschuppen. Dann bist du zwar nicht mehr der schönste Fisch im Ozean, aber du wirst wieder fröhlich sein.«

„Te-am așteptat”, spuse Oktopus cu voce pătrunzătoare.
„Valurile mi-au spus povestea ta. Ascultă-mi sfatul: dăruiește fiecărui pește câte un solz strălucitor de la tine. Atunci nu vei mai fi cel mai frumos pește din ocean, dar vei fi din nou fericit.”

Pagină 18

»Aber...«, wollte der Regenbogenfisch noch sagen, doch da war Oktopus schon in einer dunklen Tintenwolke verschwunden.

»Meine Schuppen verschenken? Meine schönen Glitzerschuppen?«, dachte der Regenbogenfisch entsetzt.
»Niemand! Nein. Wie könnte ich ohne sie glücklich sein?«

„Dar...”, vru să mai adauge Peștele-curcubeu, însă Oktopus dispăruse deja într-un nor întunecat de cerneală.

„Să îmi dăruiesc solzii? Frumozii mei solzi strălucitori?”, se gândea Peștele-curcubeu îngrozit. „Niciodată! Nu. Cum aș putea eu să fiu fericit fără ei?”

Pagină 20

Plötzlich spürte er einen leichten Flossenschlag neben sich. Der kleine, blaue Fisch war wieder da! »Regenbogenfisch, bitte, sei nicht böse. Gib mir doch eine kleine Glitzerschuppe.« Der Regenbogenfisch zögerte. »Eine ganz, ganz kleine Glitzerschuppe«, dachte er, »na ja, die werde ich kaum vermissen«

Deodată simți o bătaie ușoară de înotătoare lângă el. Micul pește albastru era din nou acolo! „Peștișorule-curcubeu, te rog, nu fi rău. Dă-mi un mic solz strălucitor.”

Peștele-curcubeu ezită. „Un solz strălucitor foarte mic”, se gândi el, „fie, aproape că nu îi voi simți lipsa.”

Pagină 22

Sorgfältig zupfte der Regenbogenfisch die kleinste Glitzerschuppe aus seinem Kleid. »Hier, die schenk ich dir! Doch nun lass mich in Ruhe!«

»Vielen, vielen Dank!«, blubberte der kleine, blaue Fisch übermütig. »Du bist lieb, Regenbogenfisch.«

Dem Regenbogenfisch wurde es ganz seltsam zumute. Er sah dem kleinen, blauen Fisch mit seiner Glitzerschuppe lange nach, wie er so glücklich kreuz und quer durchs Wasser davonschwamm.

Cu mare atenție, Peștele-curcubeu smulse cel mai mic solz strălucitor din haina sa. „Aici, pe acesta ți-l dăruiesc! Acum lasă-mă în pace!”

„Mulțumesc foarte, foarte mult!”, bolborosi încrezut micul pește albastru. „Ești drăguț, Peștișorule-curcubeu!”

Peștele-curcubeu se simți destul de straniu. Se uită îndelung după micul pește albastru, cum înota el așa de bucuros în apă, încolo și încăce.

Pagină 24

Der kleine blaue Fisch flitzte mit seiner Glitzerschuppe durchs Wasser. So dauerte es gar nicht lange, bis der Regenbogenfisch von anderen Fischen umringt war. Alle wollten eine Glitzerschuppe haben. Und siehe da, der Regenbogenfisch verteilte seine Schuppen links und rechts. Und er wurde dabei immer vergnügter. Je mehr es um ihn herum im Wasser glitzerte, desto wohler fühlte er sich unter den Fischen.

Micul pește albastru, cu solzul lui strălucitor, trecea în viteză prin apă. Așa că nu trecu

mult, până când Peștele-curcubeu fu înconjurat de alți pești. Toți își doreau să aibă un solz strălucitor. Și ce să vezi, Peștele-curcubeu își împărțea solzii în stânga și în dreapta.

Și făcând asta, el devenea din ce în ce mai bine dispus. Cu cât strălucea mai mult în jurul său în apă, cu atât se simțea mai bine printre pești.

Pagină 26

Schließlich blieb dem Regenbogenfisch nur noch eine einzige Glitzerschuppe. Alle anderen hatte er verschenkt! Und er war glücklich, glücklich wie nie zuvor!

»Komm, Regenbogenfisch, komm spiel mit uns!«, riefen die anderen.

»Ich komme!«, sagte der Regenbogenfisch und zog fröhlich mit den Fischen davon.

În cele din urmă Peștelui-curcubeu îi mai rămase numai un solz strălucitor.

Pe toți ceilalți i-a dat în dar! Și el era fericit, mai fericit ca niciodată înainte!

„Vino, Peștișorule-curcubeu, vino să te joci cu noi!”, strigară ceilalți.

„Vino!”, spuse Peștele-curcubeu și plecă fericit împreună cu ceilalți pești.

